

952/2017 17-03-2017

anulare act administrativ Curtea de Apel BUCURESTI

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2017:023.xxxxxx

Dosar nr. XXXXXXXXXXXX

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de **24.02.2017**

Curtea constituită din:

P _____ : I _____ M _____

GREFIER: A _____ I _____ B _____

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamanta **R _____ B _____ S.A.** împotriva pârâtei **A _____ NAȚIONALĂ P _____ PROTECȚIA C _____**, având ca obiect **anulare act administrativ** .

La apelul nominal făcut în ședința publică pe lista amânărilor fără discuții a răspuns reclamanta, reprezentat de avocat Gramaticescu E _____ D _____ și pârâta, prin consilier juridic O _____ P _____ .

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, a fost redactată decizia pronunțată în dosarul nr. xxxxx/299/2014 și depusă la dosarul cauzei de pârâtă în formă legalizată, după care:

Reclamanta, prin avocat, depune copia legalizată a deciziei pronunțate în dosarul nr. xxxxx/299/2014.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau alte probe de administrat, Curtea, în temeiul art. 244 C .pr.civ., declar ă încheiată cercetarea procesului și acordă **cuvântul asupra fondului cauzei.**

Reclamanta , prin avocat, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată, arătând că ordinul contestat în cauză este neclar, la art. 1 fiind prevăzută practica de care reclamanta este acuzată, respectiv că a inclus odată cu restructurarea comisionul de administrare în marjă. În dosarul nr. xxxxx/299/2014 este vorba de o altă practică comercială și anume, aceea de a majora cu ocazia restructurărilor dobânzile în mod nepermis, așa cum spune ANPC.

În motivarea ordinului există referiri cu privire la aceeași practică comercială din procesul-verbal, iar nu din practica de care e acuzată reclamanta, încadrările fiind diferite. Practica comercială din procesul-verbal este una agresivă, iar în ordin este vorba de o practică incorectă. Așadar, atunci când este vorba de o gratuitate la un serviciu , duce în direcția unei practici înșelătoare. Depune jurisprudență C __ relevantă în cauză pe care o comunică și părții adverse.

În ceea ce privește efectul pozitiv al autorității de lucru judecat , arată că în dosarul nr. xxxxx/299/2014 s-a analizat o altă practică, iar în prezentul dosar e vorba de o altă practică, deși situația de fapt comună, asta nu echivalează cu o identitate de obiect sau cauză.

Acuzațiile aduse reclamantei nu sunt întemeiate, având în vedere că acel comision a fost scos, oferta fiind transparentă, consumatorul cunoscând de la început. Pct. 20 din anexa definește tipul de faptă la care s-ar putea încadra reclamanta, condiția fiind aceea că acel consumator a ajuns să plătească mai mult decât a cunoscut, însă în cauză nu e vorba de așa ceva, consumatorului prezentându-i-se costurile. Solicită acordarea cheltuielilor de judecată.

Pârâta , prin consilier juridic, solicită respingerea cererii de chemare în judecată și a cererii de acordare a cheltuielilor de judecată, arătând că Ordinul contestat de reclamantă are legătură cu procesul-verbal de constatare al contravenției încheiat e agentul constator pe baza reclamațiilor primite de la consumatori. Legea nr. 363/2007 coroborată cu O . G . nr. 2/2001 agentul constator pe baza reclamațiilor primite propune aplicarea unei sancțiuni contravenționale și are obligația de a impune operatorului economic o măsură complementară, iar organul ierarhic le pune în aplicare.

Instanța declară închise dezbaterile pe fondul cauzei în temeiul art. 394 C .pr.civ. și reține cauza spre soluționare pe baza probelor aflate la dosar.

CURTEA,

Având nevoie de timp p_____ a delibera, dar și p_____ a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise,

D ISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 10.03.2017.

Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 24.02.2017.

P_____ GREFIER

I_____ M_____ A_____ I_____ B_____

Dosar nr. XXXXXXXXXXXX

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de **10.03.2017**

Curtea constituită din:

P _____: I _____ M _____

GREFIER: AN DREEA I _____ B _____

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamanta **R _____ B _____ S.A.** împotriva pârâtei **A _____ NAȚIONALĂ P _____ PROTECȚIA C _____**, având ca obiect **anulare act administrativ**.

CURTEA,

În aceeași compunere, având ne voje de timp p _____ a delibera,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la 17.03.2017.

Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi 10.03.2017.

P _____ GREFIER

I _____ M _____ A _____ I _____ B _____

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Dosar nr. XXXXXXXXXXXX

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 952

Ședința publică din data de 17.03.2017

Curtea constituită din :

P _____ : I _____ M _____

GREFIER: A _____ I _____ B _____

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamanta R _____ B _____ S.A. împotriva pârâtei A _____ NAȚIONALĂ P _____ PROTECȚIA C _____, având ca obiect **anulare act administrativ** .

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 24.02.2017 , fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă, când Curtea, p _____ a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 10.03.2017 și la data de 17.03.2017, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 17.02.2015 , reclamanta R _____ B _____ S.A. a solicitat în contradictoriu cu pârât a A _____ Națională p _____ Protecția C _____ anularea Ordinului Președintelui ANPC nr. 280/09.07.2014, ca nelegal și netemeinic , și anularea Adreselor nr. 7739/21.08.2014 și nr. 7993/05.09.2014 emise de ANPC, ca răspuns la plângerea prealabilă formulată de reclamantă împotriva Ordinului nr. 280/09.07.2014 și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată

În motivarea cererii , reclamanta a învederat că este o instituție bancară, ce acordă credite , iar a tunci când clienții întâmpină dificultăți financiare care se răsfrâng asupra capacității de a își îndeplini obligațiile contractuale asumate față de reclamanta, la solicitarea a cestora , a oferit facilități de restructurare.

Legea nr. 363/2007 definește practica comercială ca fiind „orice acțiune, omisiune, comportament, demers sau prezentare comercială, inclusiv publicitate și comercializare, efectuate de un comerciant, în strânsă legătură cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs c_____.”

P otrivit prevederilor Leg ii nr. 363/2007 , p_____ a fi în prezența unei practici comerciale incorecte agresive, ANPC ar trebui să facă dovada următoarelor condiții: fapta constit uie un demers al comerciantului. Demersul comerciantului este în strânsă legătură cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs c_____, înțelegându-se următoarele două sub-condiții: demersul comerciantului privește produsele acestuia; demersul comerciantului se desfășoară în perioada precontractuală; demersul recurge la hărțuire, constrângere, inclusiv la forță fizică sau la o influență nejustificată; fapta afectează considerabil capacitatea consumatorului de a lua o decizie în cunoștință de cauză, decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o.

În ceea ce privește situațiile analizate de către ANPC, aceste condiții nu sunt îndeplinite.

Contrar susținerilor Autorității, reclamanta nu a inclus comisionul de administrare în marja din componența dobânzii, la momentul restructurării creditelor celor 23 de clienți care au sesizat ANPC. Reclamanta a renunțat la perceperea comisionului de administrare, p_____ fiecare dintre cei 23 de clienți, de la momentul semnării primului act adițional prin care s-a stipulat expres această operațiune efectuată în favoarea clienților. Dovadă certă a acestui fapt stau chiar extrasele de cont emise cu ocazia semnării actelor adiționale, extrase ce, în coloana destinată comisioanelor, au înscrisă valoarea ” 0” p_____ toată perioada contractuală ulterioară.

De altfel, reclamanta a explicat Autorității această situație prin fiecare dintre Adresele înaintate ca răspuns la sesizările clienților, adrese ce au fost depuse împreună cu actele adiționale relevante și cu extrasele de cont aferente.

Modificarea marjelor dobânzii ulterior perioadei restructurate (dar nu și a sumei totale de plată, în cele mai multe cazuri) a fost o consecință firească și directă a facilității acordate, consecință pe care clienții (toți cei 23 care au sesizat ANPC) au cunoscut-o la momentul la care au semnat actele adiționale de restructurare (nu unul, ci uneori chiar două acte de restructurare) și au acceptat-o fără niciun fel de obiecțiuni.

Este esențial faptul că, în principiu, restructurarea este o măsură cu caracter temporar și nu se poate confunda cu o reducere a dobânzii sau o renunțare la încasarea dobânzii din partea băncii. De altfel, legislația în domeniul financiar-bancar nici nu permite acordarea de împrumuturi fără dobândă sau cu o dobândă cu mult mai mică față de media dobânzilor practicate pe piața bancară încurajându-se astfel un corect mediu concurențial.

Mai mult, prin aplicarea restructurării, suma totală de plată a creditului calculată de la momentul primei restructurări și până la maturitate poate rămâne neschimbată, dacă nu se prelungește termenul de rambursare. Prin restructurare se schimbă numai structura de preț care permite băncii încasarea aceleiași sume totale de plată cu suma pe care ar fi încasat-o dacă nu s-ar fi aplicat restructurarea.

Cuantumul sumei care trebuie restituită băncii crește numai în ipoteza în care se realizează o capitalizare a datoriilor restante sau o extindere a perioadei de creditare ; or , Clienții, prin Actele adiționale încheiate cu banca , și-au dat acordul ca ratele restante și dobânzile să se considere capital, dobânda urmând a fi raportată la valoarea creditului (a capitalului).

Este firesc ca în măsura în care după terminarea perioadei de restructurare în care Clienții au plătit fie numai dobânda, fie o dobândă foarte mică (de exemplu de 1%), dobânda să fie una mai mare p_____ a se asigura astfel recuperarea integrală a sumelor neîncasate în perioada de restructurare a creditului. Suma totală pe care ar fi plătit-o clienții înainte de prima restructurare va fi aceeași și după restructurare, chiar dacă costul a fost majorat, recuperarea sumelor neîncasate făcându-se prin modificarea raportului dintre partea de capital și dobânda din componenta ratei lunare. Calculul matematic în vederea determinării costului aplicabil după restructurare are în vedere: suma totală de plată înainte de prima restructurare; metoda de restructurare aplicată (reducere dobândă/perioadă grație etc.); costul redus din perioada de restructurare; perioada pe care se acordă facilitatea de restructurare.

Contractul de credit este esențialmente un contract cu titlu oneros, nu unul cu titlu gratuit sau unul căruia să i se aplice o dobândă simbolică p_____ o perioadă determinată de timp. Instituțiile bancare, p_____ a pune la dispoziția Clienților sumele de bani, la rândul său accesează pe piața inter-bancară împrumuturi cu dobândă pe care trebuie să le restituie în paralel cu încasarea ratelor de credit de la Clienții săi.

Încasarea, temporară, a unor sume de bani mult diminuate față de cele inițial estimate și în raport de care s-au întocmit situațiile financiare sunt elemente care forțează banca spre o reorganizare a contabilității, putând fi chiar posibilă de plată unor dobânzi penalizatoare. În acest context , este perfect firesc ca sumele de bani neplătite la termen să se capitalizeze și să fie restituite băncii.

Posibilitatea restructurării creditului sub formele accesate de către Clienți, dar și împrejurarea că o astfel de practică este una corectă își găsesc confirmarea în Principiul 7 pct. 3 lit. a) a Ghidului de Restructurare Extrajudiciară a Împrumuturilor cu Garanții Ipotecare publicat pe site-ul Ministerul Finanțelor care prevede următoarele:

„De asemenea, fără a se limita la acestea, împrumutătorul poate face referire la următoarele soluții: a) Împrumutătorul convine cu împrumutatul modificarea scadenței și/sau a sumei de plată a uneia/mai multor rate de împrumut în sold fără a se depăși durata inițială de acordare a împrumutului. Împrumutatului i se permite, p_____ o anumită perioadă de timp, să facă plăți lunare într-un quantum mai mic, urmând ca în perioada următoare împrumutatul să efectueze plăți într-un quantum sporit” .

Analiza situației conturilor celor 23 de clienți ai Reclamantei a dovedit împrejurarea că, urmare a restructurării, unii dintre aceștia fie au avut o sumă totală de plată mai mică decât cea inițială, fie diferența de achitat în plus a fost insesizabilă și s-a datorat fie valorii sumelor restante adăugate, fie prelungirii perioadei contractuale cu o perioadă cuprinsă între 1 și 36 luni.

A analiza situației împrumuturilor celor 23 de clienți ai Reclamantei a avut în vedere costurile totale existente pe cont înainte de prima restructurare și costurile totale evidențiate în actul adițional la prima restructurare oferită clienților.

Acordarea facilităților de creditare nu reprezintă ”practică comercială incorectă”, în înțelesul art. 4 alin. 1 lit. a din Legea nr. 363/2007. Încadrarea legală a situației de fapt, astfel cum aceasta este menționată în Ordinul contestat, este una profund eronată, iar măsura dispusă de Autoritate prin același act administrativ - încetarea pretensei practici comerciale incorecte – este, în consecință, nelegală. Reclamanta nu poate fi obligată să înceteze o activitate care nu îndeplinește condițiile prevăzute de Legea nr. 363/2007 p _____ a putea fi considerată drept o practică comercială incorectă și, cu atât mai puțin, o practică comercială incorectă agresivă.

R ecuperarea de către bancă a sumelor neîncasate în perioada de restructurare nu reprezintă o lipsă de diligență profesională și nici o practică comercială agresivă, cât timp Reclamanta nu a recurs la forță sau presiuni psihice asupra clienților săi și nici nu a profitat de situația nefericită a acestora p _____ a le influența decizia.

Banca a venit în întâmpinarea necesităților clienților săi, punându-le la dispoziție o modalitate legală și contractuală de a face față cu ușurință ratelor contractate – restructurarea creditului prin diverse mecanisme, anume : (i) fie prin diminuarea cuantumului ratei lunare de plată p _____ o perioadă de timp, (ii) fie prin mărirea perioadei inițiale de rambursare a creditului sau (iii) acordarea unei perioade de gratie totală la plata ratelor - amânarea ratelor. Clienții au acceptat oferta Băncii fără rezerve, apreciind că aceasta corespunde necesităților lor de la acel moment.

Atitudinea Băncii nu se încadrează în noțiunea de practică comercială incorectă și, cu atât mai puțin, în noțiunea de practică incorectă agresivă (așa cum se desprinde din motivarea Ordinului). Banca nu a avut o influență nejustificată, în sensul Legii nr. 363/2007, în decizia consumatorului de a solicita o restructurare a creditului, stând ca dovadă în acest sens și împrejurarea că împrumutații au avut inițiativa solicitării restructurării creditelor și au înaintat o cerere scrisă și semnată în acest sens.

Demersul băncii nu privește vânzarea unui produs c _____. Restructurarea creditelor nu este o obligație a băncii, nu este un produs propriu-zis vândut c _____, ci este o facilitate de plată (la latitudinea băncii) oferită numai anumitor consumatori care, pe parcursul perioadei de creditare se confruntă cu probleme financiare temporare și care se încadrează în criteriile de eligibilitate interne ale băncii;

Demersul băncii de a accepta diminuarea temporară a gradului de îndatorare al clienților nu s-a realizat prin „hărțuire, constrângere, inclusiv forță fizică sau la o influență nejustificată”, ci prin înțelegerea pe care Reclamanta a manifestat-o cu privire la dificultățile încercate de clienții săi;

Facilitatea de plată acordată p_____ o perioadă financiară dificilă nu poate constitui, prin ea însăși, o acțiune de natură a influența decizia de tranzacționare a consumatorului.

Oferta băncii privitoare la restructurare nu este de natură a afecta, în vreo modalitate, raționamentul clienților, cât timp oferta prezentată cuprinde toate informațiile referitoare la procedura reeșalonării, atât cele referitoare la diminuarea temporară a ratei lunare, cât și cele referitoare la capitalizarea sumelor neachitate cu titlu de dobândă și/sau referitoare la modificarea dobânzii aplicabile contractului de credit.

În plus, Clienții nu au fost obligați să accepte ofertele de reeșalonare oferite de bancă, aceștia având oricând posibilitatea de a face o refinanțare (chiar și la o altă instituție bancară care, poate le-ar fi oferit condiții mai avantajoase) și de a renunța la relația contractuală cu reclamanta prin stingerea debitului.

Nu în ultimul rând, nevoia clienților de a reeșalona obligația de plată p_____ imposibilitatea de respectare a propriilor obligații contractuale nu transformă acordul băncii la reeșalonare într-o practică agresivă, deoarece nimeni nu se poate prevala de propria turpitudine.

Reclamanta nu a cons trâns/ nu a influențat, niciun moment, clienții să își restructureze creditele (restructurare care nu a avut loc o singură dată, ci în mod repetat). Dimpotrivă, restructurările creditelor au avut loc la inițiativa clienților, aceștia completând și înregistrând la bancă cereri scrise în acest sens.

Reclamanta, ca un agent economic diligent, nu a făcut altceva decât să v ină în ajutorul clienților care treceau printr-o perioadă financiară dificilă, oferindu-le posibilitatea încheierii unor acte adiționale care restructurau creditul prin aplicarea unei dobânzi reduse p_____ perioade determinate, respectiv prin prelungirea duratei de creditare, urmând ca, la finalul perioadei dificile p_____ clienți, creditul să fie achitat în condițiile stabilite de comun acord de părțile contractante.

Prin reeșalonarea propusă și acceptată de clienți, obligațiile asumate de aceștia prin contract nu au devenit dificil sau chiar imposibil de adus la îndeplinire: suma totală de plată de dinainte de restructurare s-a menținut și ulterior facilității de restructurare, dacă termenul de rambursare inițial nu a fost prelungit.

Facilitatea de restructurare a creditului acordată clienților nu a implicat din partea băncii o renunțare la încasarea dobânzilor și a ratelor de credit aferente perioadei de restructurare, oferta băncii fiind clară, în sensul că, prin aplicarea unor costuri reduse în Perioada de restructurare (dobândă fixă/grație), nu se are în vedere o ștergere/degrevare de datorie a împrumutatului, ci doar s-a urmărit o reșezare a sumelor datorate astfel încât împrumutatul să beneficieze, p_____ o perioadă de timp determinată (Perioada de restructurare), de o sumă de plată mai mică, iar sumele neîncasate de către Bancă în perioada de restructurare (prin aplicarea unei dobânzi curente diminuate/acordarea unei perioade de grație), să fie recuperate prin mecanismul de restructurare în restul perioadei de creditare.

Reclamanta a invocat și nelegalitatea actelor administrative con testate, p _____ lipsa motivării, susținând că a _____ emitentă nu identifică fapta imputată, respectiv practica comercială incorectă pretins a fi fost săvârșită.

Art. 12 alin.(2) din Legea nr. 363/2007 acordă o atenție deosebită motivării deciziei sau ordinului pe care ANPC le dispune în vederea aplicării de măsuri conform prevederilor Legii 363/2007, singurul element în măsură să permită aprecierea legalității acestor acte administrative, pe de o parte, și executarea lor, pe de altă parte.

O motivare corespunzătoare a deciziei emise de ANPC în temeiul art. 13 alin. (1) lit. a coroborat cu art. 12 alin.(2) din Legea 363/2007 ar trebui să ofere subiectului de drept sancționat toate indiciile p _____ care conduita sa este o practică incorectă, respectiv în ce măsură afectează aceasta decizia de tranzacționare a consumatorului ori diligența profesională, care sunt produsele comerciantului cu privire la care s-a acționat incorect, identificând astfel toate elementele care împreună definesc o conduită comercială drept incorectă.

În drept, au fost invocate prevederile art. 1 alin. 1, art. 8 alin. 1 și art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, art.12 alin.(3) din Legea nr. 363/2007, precum și textele de lege invocate în prezenta acțiune, ca și jurisprudența europeană și principiile de drept aplicabile.

2. Poziția procesuală a pârâtului A _____ Națională p _____ Protecția C _____

Prin întâmpinare , ANPC a solicitat menținerea în integralitate a dispozițiilor Ordinului nr. 280/09.07.2014 emis de P _____ Autorității Naționale p _____ Protecția C _____, ca temeinice și legale, arătând că la baza emiterii Ordinului a stat procesul-verbal de constatare al contravenției nr. xxxxxxxx/09.07.2014, întocmit de comisari din cadrul A.N.P.C., act administrativ care explică în detaliu atât fapta contravențională constatată, cât și sancțiunea aplicată, potrivit Legii nr. 363/2007.

Practica comercială ce constă în decizia unilaterală a băncii ca la momentul restructurării creditelor, să mărească marjele din componența dobânzii, prin introducerea în acestea a comisionului de administrare la care aceasta a renunțat expres prin actele adiționale semnate cu clienții, este o practică contrară diligențelor profesionale prin care se înțelege „competența și grija așteptată, în mod rezonabil, de un consumator din partea comercianților, în conformitate cu practicile corecte de piață și/sau cu principiul general al bunei-credințe, în domeniul de activitate al acestora.”

Starea de fapt care a constituit de altfel obiectul controlului efectuat de agenții constatori, a fost verificarea derulării raporturilor contractuale în funcție de clauzele existente în contractele de credit, acte juridice pe care doctrina le-a definit în mod general ca fiind acte juridice bilaterale cu executare succesivă. Faptul că un contract de credit producător de efecte juridice în timp, care comportă o anumită repetabilitate, suferă în interiorul perioadei sale de derulare modificări esențiale de structură și conținut (respectiv modificarea raportului obligațional), modificări survenite ca urmare a adoptării unor decizii cu caracter unilateral, poate fi lesne considerat ca intrând în categoria faptelor juridice sancționabile.

În mod corect, agentul constator a raportat faptele la situații concrete, reale, palpabile prin prisma modificării cheltuielilor pe care consumatorul este obligat să le suporte. Modificarea intervenită în ceea ce privește situația financiară a clientului, modificare despre care acesta nu avea posibilitatea legală a lua la cunoștință la momentul semnării contractului de credit inițial, constituie o faptă ce _____ ce stabilește sancționarea sa corespunzător cu prejudiciul pecuniar creat în sarcina clientului.

Din modul de redactare a clauzelor contractului de credit se poate observa ușurința cu care operatorul economic înțelege să utilizeze anumite terminologii, considerate esențiale, fără a lua în calcul și puterea de înțelegere a consumatorului, persoană fizică luat individual. Prin modul deosebit de elaborat de redactare a textului, claritatea și coerența clauzelor se disipează, pierzându-și astfel din înțelesul contextual general.

A ceste marje fixe stabilite la valori nejustificat de mari prin actele adiționale de restructurare încheiate, afectează iremediabil un consumator ce întâmpină greutăți la plata unor rate căreia îi sunt aplicabile chiar și dobânzi mai mici (inițial contractate), consumator ce va fi astfel captiv al băncii respective, aflat în imposibilitatea reală de a refinanța creditul din cauza scăderii veniturilor și/sau a imobilelor ipotecate, aduse în garanție. Astfel, lipsa de etică a băncii se transpune într-o asemenea practică incorectă, agresivă, de natură a-l constrânge și influența pe consumatorul mediu aflat într-o situație nefericită, întâmpinând greutăți în a-și duce la bun sfârșit obligațiile asumate, afectând în mod evident raționamentul acestuia, iar decizia sa cu privire la achiziționarea produsului prezentat drept soluție salvatoare a problemei cu care se confruntă, este cert influențată astfel în mod conștient de bancă.

Mai mult, în cu prinsul actelor adiționale banca menționează că renunță la încasarea comisionului de administrare când, în realitate, acesta este inclus în valoarea marjei. Așa cum se precizează la art. 3 din actele adiționale „începând cu data încheierii prezentului act adițional, Banca renunță la încasarea comisionului de administrare, datorat de împrumutat conform contractului”, deși în contractele inițiale banca stipulează la art. 3.5 din contractele de credit de nevoi personale respectiv la art. 6.1 (6.2 sau 6.3 în funcție de numerotarea clauzelor) din contractele de credit pe _____ achiziționare imobile, faptul că, din al doilea an de creditare poate renunța la încasarea comisionului de administrare.

Stipularea în contractele de credit cu privire la posibilitatea renunțării din partea băncii la încasarea comisionului de administrare din al doilea an de creditare a fost considerată de către A.N.P.C. și confirmată ulterior de instanțele de judecată competente ca fiind o clauză abuzivă, a determinat banca ca în contractele sau acte adiționale ale petenților menționați anterior să „ascundă” acest comision creând consumatorului ideea unui „beneficiu” susceptibil a-l determina pe acesta să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o.

În drept, au fost în vigoare prevederile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția c _____ și pe dispozițiile H.G nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale p _____ Protecția C _____, cu modificările ulterioare.

3. Aspecte procesuale

Cererea de chemare în judecată a fost legal timbrată cu 50 de lei, conform dovezii aflate la fila 58.

Instanța a încuviințat părților proba cu înscrisuri.

Prin încheierea de ședință din data de 11.09.2015, instanța a dispus, în baza art. 413 alin. 1 pct. 1 C.pr.civ., suspendarea judecării până la soluționarea definitivă a cererii de chemare în judecată ce face obiectul dosarului nr. xxxxx/299/2014 aflat pe rolul Tribunalul București - Secția a II-a C _____ administrativ și fiscal.

4. Starea de fapt

Urmare a unui control efectuat de pârâta A _____ Națională p _____ Protecția C _____ asupra activității reclamatei R _____ B _____ S.A., instituție bancară, ca urmare a primirii unui număr de 23 de sesizări, a fost emis Ordinul Președintelui ANPC nr. 280/09.07.2014 ("Ordinul contestat"), prin care s-a dispus "încetarea practicii comerciale incorecte utilizată de operatorul economic R _____ B _____ (...) practică ce constă în decizia unilaterală a băncii ca la momentul restructurării creditelor, să mărească marjele din componența dobânzii, prin introducerea în acestea a comisionului de administrare la care aceasta a renunțat expres prin actele adiționale semnate cu clienții, practică contrară diligențelor profesionale prin care se înțelege "competența și grija așteptată, în mod rezonabil, de un consumator din partea comercianților, în conformitate cu practicile corecte de piață și/sau cu principiul general al bunei-credințe, în domeniul de activitate al acestora".

Împotriva Ordinului nr. 280/09.07.2014, reclamanta a formulat plângere prealabilă, în temeiul art. 7 din Legea 554/2004, coroborat cu art. 12 alin. 3 din Legea 363/2007, plângere ce a fost înregistrată la ANPC sub nr. 7676/20.08.2014 și sub nr. 7993/01.09.2014, fiind respinsă de ANPC prin Adresele nr. 7739/21.08.2014 și nr. 7993/05.09.2014.

La baza emiterii Ordinului a stat procesul-verbal de constatare al contravenției nr. xxxxxxx/09.07.2014, întocmit de comisari din cadrul A.N.P.C., act administrativ care explică în detaliu atât fapta contravențională constatată, cât și sancțiunea aplicată, potrivit Legii nr. 363/2007.

Starea de fapt reținută prin actul administrativ se prezintă astfel:

Ca urmare a reclamațiilor numiților: Hupcă I _____ – nr.1723/20.02.2014, Diac _____ O _____ R _____ – nr.2852/24.03.2014, Valcov A _____ N _____ – nr.2602/17.03.2014, F _____ M _____ – nr.2036/27.02.2014, Zurman A _____ R _____ – nr.2387/10.03.2014, S _____ N _____ – nr.1606/18.02.2014, Jerlaianu M _____ V _____ – nr.1273/10.02.2014, F _____ I _____ G _____ – 4789/19.05.2014, S _____ N _____ – nr.3069/28.03.2014, Gut S _____ – nr.4356/08.05.2014, C _____ I _____ – nr.1699/20.02.2014, Malama C _____ – nr.3295/03.04.2014, M _____ M _____ C _____ – nr.2689/18.03.2014, Plangu D _____ – nr.3249/02.04.2014, N _____ Haider C _____ D _____ – nr.2665/18.03.2014, N _____ O _____

E _____ – nr.2666/18.03.2014, M _____ I _____ – nr.2601/17.03.2014, B _____ I _____ – nr.2082/03.03.2014, C _____ I _____ și C _____ A _____ – nr.4767/19.05.2014, I _____ A _____ – nr.4595/13.05.2014, Pircarlabu V _____ – nr.4477/09.05.2014, Pert C _____ – nr.4517/12.05.2014 și I _____ N _____ – nr.4518/12.05.2014, formulate împotriva operatorului economic R _____ B _____ SA, s-a constatat faptul că petenții sunt nemulțumiți de modul în care s-a comportat banca în relațiile contractuale cu aceștia, și anume a mărit nejustificat dobânda, iar comisionul de administrare care prin actele adiționale de restructurare a fost eliminat, s-a constatat că, de fapt, banca nu a renunțat la încasarea acestuia, acesta fiind introdus în marjă.

Procesul-verbal de constatare al contravenției nr. xxxxxxxx/09.07.2014 a fost menținut prin sentința civilă nr. xxxxx/18.12.2014 a Judecătoria Sectorului 1 București și, respectiv, prin decizia nr. 527/26.01.2016 a Tribunalului București – Secția a II-a C _____ administrativ și fiscal, ambele pronunțate în dosarul nr. xxxxx/299/2014, prin care s-au constatat următoarele:

- „Nu rezultă din formularea art. 9 al Legii nr. 363/2007 că elementele prevăzute la lit. a)-e) trebuie întrunite cumulativ p _____ ca o practică comercială să fie calificată drept agresivă”.

- „Prima instanță a reținut în mod corect că faptele apelantei-petente reprezintă o practică comercială agresivă. În speță există o practică comercială constând în încheierea actelor adiționale de restructurare a creditelor în care dobânda a fost majorată nejustificat. Aceasta este în strânsă legătură cu produsele furnizate c _____, produsele băncii fiind creditele acordate. Practica apelantei a fost una agresivă, constrângerea având loc prin exploatarea circumstanțelor speciale în care se aflau consumatorii (dificultățile de restituire a creditelor în condițiile stipulate în contract) și având drept rezultat stabilirea unor dobânzi nejustificat de mari în sarcina c _____. Decizia de tranzacționare (de încheiere a actelor de restructurare) a fost influențată atât de dificultățile financiare ale c _____, cât și de inducerea ideii că prin renunțarea la comisionul de administrare costurile creditului ar fi diminuate, aceste împrejurări fiind de natură să influențeze raționamentul consumatorului mediu”.

- „Este neîntemeiată și afirmația apelantei că nu a inoculat niciun moment împrumutaților ideea că ar fi renunțat la încasarea costurilor aferente unui credit bancar, clauza referitoare la renunțarea băncii la încasarea comisionului de administrare fiind de natură să inoculeze consumatorului mediu ideea de reducere a costurilor aferente creditului”.

- „(...) scopul restructurării este de a ușura sarcina financiară a împrumutaților prin plata unor rate mai mici pe o perioadă determinată. Acest lucru nu înseamnă însă că în schimbul facilității acordate banca are dreptul de a agrava situația financiară a împrumutaților pe termen lung, prin majorarea nejustificată a dobânzii după expirarea perioadei de grație. Deși apelanta a susținut că în urma restructurării împrumutații fie au avut o sumă de plată mai mică decât cea inițială, fie diferența de achitat în plus a fost insesizabilă (conform calculelor prezentate în anexa 25 depusă la fila 72 din volumul III în dosarul judecătoriai), din actele depuse la dosar rezultă că actele de restructurare au îngreunat situația financiară a împrumutaților. Cu titlu de exemplu, tribunalul observă că, deși potrivit calculelor apelantei domnul S _____ N _____ a avut de plătit cu 4,17 lei mai puțin în urma restructurării, din actele depuse în anexa 4 (vol. I din

dosarul judecătoreiei) rezultă că inițial acest împrumutat plătea lunar 357,51 lei (incluzând comisionul de administrare), după prima restructurare avea o rată lunară de 380,46 lei (comisionul fiind zero), iar după a doua restructurare o rată lunară de 408,32 lei”.

- „Împrejurarea că inițiativa restructurării a aparținut împrumutaților (fiind determinată de dificultățile de plată a ratelor de credit) nu înlătură răspunderea apelantei p_____ exploatarea situației nefericite în care se aflau aceștia. Faptul că împrumutații au semnat actele adiționale de restructurare nu înseamnă că aceștia au avut posibilitatea de a influența în vreun fel noul nivel al dobânzii aplicat după restructurare, fiind forțați de dificultățile financiare și de posibilitatea executării silită să accepte condițiile impuse de bancă”.

Potrivit dispozițiilor art. 430 C .pr.civ. „hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

A _____ de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă”. Ca efect al lucrului judecat, în conformitate cu art. 431 C .pr.civ., „oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă”.

Dacă în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extincțiv, de natură să oprească a doua judecată), a _____ de lucru judecat presupune tripla identitate de obiect, părți și cauză, nu tot astfel se întâmplă atunci când acest efect important al hotărârii se manifestă pozitiv, demonstrând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit.

Altfel spus, efectul pozitiv al lucrului judecat se impune într-un al doilea proces care are legătură cu chestiunea litigioasă dezlegată anterior, fără posibilitatea de a mai fi contrazis. Această reglementare a autorității de lucru judecat în forma prezumției vine să asigure, din nevoia de ordine și stabilitate juridică, evitarea contradicțiilor între considerentele hotărârii judecătorești.

Principiul autorității de lucru judecat corespunde necesității de stabilitate juridică și ordine socială, fiind interzisă readucerea în fața instanțelor a chestiunii litigioase deja rezolvate și nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, deoarece dreptul de acces la justiție nu este unul absolut, el poate cunoaște limitări, decurgând din aplicarea altor principii.

În speță, situația de fapt avută în vedere de a _____ de control este parțial comună celor două acte, încadrarea juridică a acțiunilor imputate reclamantei fiind corelată cu măsuri distincte. Astfel, procesul-verbal _____ nr. xxxxxxx/05.05.2014 are ca obiectiv stabilirea unei sancțiuni contravenționale (scop punitiv), în timp ce Ordinul ANPC nr. 280/09.07.2014 are ca obiectiv obligarea profesionistului la încetarea unei practici pretins incorecte (scop preventiv, cu efecte p_____ viitor - *ex nunc*), însă nu se poate ignora faptul că reclamanta invocă în prezentul litigiu motive de nelegalitate și netemeinicie a actului administrativ, prin raportare la starea de fapt, care este comună celor două acte administrative.

5 . Asupra fondului cererii

5.1. Motivarea actului administrativ constituie o garanție împotriva arbitrariului organului emitent și se impune cu deosebire în cazul actelor prin care se modifică ori se suprimă drepturi sau situații juridice individuale și subiective.

Motivarea unei decizii administrative trebuie să conțină și elementele de fapt care să permită destinatarilor, pe de o parte, să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate.

În speță, analizând conținutul Ordinului atacat din punct de vedere al temeiului juridic în baza căruia a fost încadrată fapta săvârșită de către operatorul economic, respectiv Legea nr. 363/2007 prin care este reglementată combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția c_____, instanța reține că descrierea faptei și încadrarea sa juridică respectă principiile anterior expuse.

Motivarea Ordinului Președintelui ANPC nr. 280/09.07.2014 (însușind 22 de pagini – f. 20-41 vol. 1), respectă obligația generală a autorităților publice, aplicabilă oricărui act administrativ, îndeplinind atât rolul de transparență, în profitul destinatarului actului care va putea să verifice dacă actul este sau nu întemeiat, precum și acela de a conferi instanței un instrument eficient în vederea realizării controlului judiciar, având astfel posibilitatea de a verifica elementele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ.

Fapta reținută în sarcina reclamantei este descrisă suficient, fiind indicate în detaliu, în cazul fiecărui client, motivele p_____ care s-a considerat că a avut o practică comercială agresivă. În acest sens, s-a precizat: valoarea și durata inițială a creditului acordat, dobânda inițială și valoarea comisionului de administrare, evoluția dobânzii prevăzute în contract, numărul restructurărilor efectuate, modul cum s-a făcut restructurarea creditului (perioada restructurării, dobânda pe perioada restructurării și modificarea ulterioară a marjei dobânzii, modificarea perioadei de creditare, mențiunea din actul adițional privind renunțarea băncii la încasarea comisionului de administrare).

În finalul prezentării situației de fapt aferente fiecărei reclamații primite de la clienții băncii, au fost prezentate succint motivele p_____ care au considerat că apelanta a avut o practică agresivă (p. 21 a Ordinului, f. 40 din dosar).

Prin urmare, este neîntemeiat motivul de nulitate întemeiat pe dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a coroborat cu art. 12 alin. (2) din Legea nr. 363/2007.

5.2. Potrivit dispozițiilor art. 12 alin. 1 din Legea nr. 363/2007:

„(1) A _____ Națională p_____ Protecția C_____ poate dispune măsuri conform prezentei legi, prin ordin emis de conducătorul Autorității Naționale p_____ Protecția C_____ sau prin decizie emisă de conducătorii unităților cu personalitate juridică din subordinea Autorității Naționale p_____ Protecția C_____”.

Conform art. 13 alin. 1 lit. a din aceeași lege:

„(1) În măsura în care se consideră necesar, ținând cont de toate interesele implicate și, în special, de interesul public, instanțele judecătorești competente sau A _____ Națională p _____ Protecția C _____ vor dispune, în procedură de urgență, chiar fără a exista o dovadă a unei pierderi sau a unui prejudiciu efectiv ori a intenției sau a neglijenței comerciantului, una dintre următoarele măsuri:

a) încetarea sau instituirea procedurilor legale corespunzătoare p _____ încetarea practicilor comerciale incorecte”.

O practică comercială este incorectă dacă sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile prevăzute de art. 4 din lege:

a) este contrară cerințelor diligenței profesionale (definite drept „competența și grija așteptate, în mod rezonabil, de un consumator din partea comercianților, în conformitate cu practicile corecte de piață și/sau cu principiul general al buneii-credințe, în domeniul de activitate al acestora”);

b) deformează sau este susceptibilă să deformeze în mod esențial comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajunge sau căruia i se adresează ori al membrului mediu al unui grup, atunci când o practică comercială este adresată unui anumit grup de consumatori .

D eformarea substanțială a comportamentului economic al c _____ constă în folosirea unei practici comerciale cu scopul de a afecta în mod considerabil capacitatea c _____ de a lua o decizie în cunoștință de cauză, determinându-i astfel să ia o decizie pe care altfel nu ar fi luat-o.

Practicile comerciale susceptibile să deformeze în mod esențial comportamentul economic al unui anumit grup vulnerabil de consumatori, clar identificabil, trebuie evaluate din perspectiva membrului mediu al grupului. Grupul de consumatori este cu precădere vulnerabil la respectiva practică sau la produsul la care aceasta se referă, din motive de infirmitate mentală sau fizică, de vârstă sau de credulitate, comportamentul economic al acestuia putând fi în mod rezonabil prevăzut de comerciant.

Practicile comerciale incorecte sunt, în special, cele: a) înșelătoare , în sensul prevederilor art. 6 și 7 din lege; b) agresive , în sensul prevederilor art. 8 și 9.

Anexa I a Directivei 2005/29/CE (transpusă de Legea nr. 363/2007) nu cuprinde o enumerare limitativă a practicilor comerciale incorecte (înșelătoare sau agresive), ci doar o enumerare a acelor practici care sunt considerate incorecte în orice situație, adică indiferent de circumstanțele săvârșirii lor. Acest lucru înseamnă că, de la caz la caz, în funcție de circumstanțele concrete, și alte practici decât cele enumerate în anexă pot fi considerate incorecte, lucru firesc din moment ce niciun act normativ nu poate prevedea absolut toate situațiile care s-ar putea ivi în practică.

În cazul reclamantei, s-a reținut o practică comercială agresivă, care este calificată astfel, conform art. 8 din lege, „dacă, în contextul prezentării situației de fapt și ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele, limitează sau este susceptibilă să limiteze în mod semnificativ

libertatea de alegere sau comportamentul consumatorului mediu cu privire la produs, prin hărțuire, constrângere, inclusiv prin utilizarea forței fizice sau prin influența nejustificată și, prin urmare, determină sau este susceptibilă să determine consumatorul să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o ”.

În ceea ce privește noțiunea de „produs”, acesta este definit la art. 2 lit. c din Legea nr. 363/2007 ca fiind „ orice bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobile, drepturi și obligații ”, astfel că se includ și ofertele de facilități de restructurare a creditelor bancare acordate de reclamantă clienților care întâmpină dificultăți financiare care se răsfrâng asupra capacității de a își îndeplini obligațiile contractuale asumate față de aceasta.

Deși reclamanta pune accent asupra faptului că inițiativa („demersul”) nu i-ar fi aparținut, art. 2 lit. d din Legea nr. 363/2007 include în noțiunea de „practici ale comercianților în relația cu consumatorii ”, denumite și „practici comerciale ” - orice acțiune, omisiune, comportament, demers sau prezentare comercială, inclusiv publicitate și comercializare, efectuate de un comerciant, în strânsă legătură cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs consumatorilor. Prin urmare, nu numai demersul constituie element material al unei atare practici, ci și comportamentul profesionistului în relația cu consumatorul, modalitatea în care acesta realizează prezentarea comercială a serviciilor bancare oferite, respectiv cum furnizează acest produs consumatorului.

În speță, practica comercială a cărei încetare s-a dispus privește o categorie aparte de consumatori, aflați deja într-o relație comercială cu banca, dar care se află într-o situație vulnerabilă, constând în aceea că au dificultăți financiare care se răsfrâng asupra capacității de a își îndeplini obligațiile contractuale asumate față de bancă.

Prin urmare, este indiferent cui i-a aparținut „demersul” restructurării creditului, atât timp cât este dovedită existența unei astfel de posibilități de modificare a raportului contractual inițial conform uzanțelor, o atare renegociere făcându-se, de regulă, la cererea clientului. Prin urmare, se pune problema dacă, în contextul prezentării situației de fapt și ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele prezentate cu ocazia reconfigurării / restructurării creditului, practica comercială aplicată de reclamanta era susceptibilă să limiteze în mod semnificativ libertatea de alegere sau comportamentul consumatorului mediu cu privire la produs, indiferent cui i-a aparținut inițiativa parcurgerii acestei etape.

Determinarea consumatorului să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o nu este interzisă doar atunci când este obținută prin hărțuire, constrângere sau prin utilizarea forței fizice, ci și atunci când este obținută prin influență nejustificată (modalitățile fiind alternative, conform textului anterior citat), care este definită la art. 2 lit. j din lege ca fiind „ folosirea unei poziții de forță față de consumator, de manieră să exercite presiune asupra acestuia, chiar fără a recurge sau a amenința cu recurgerea la forță fizică, într-un mod care limitează semnificativ capacitatea consumatorului de a lua o decizie în cunoștință de cauză”.

În speță, este incontestabil faptul că banca are posibilitatea legală de a recurge la executarea silită a creanței, neexistând o amenințare cu măsuri care nu pot fi luate în mod legal, cum se prevede la art. 9 lit. e) din Legea nr. 363/2007, însă nu rezultă din formularea art. 9 al Legii nr. 363/2007 că

elementele prevăzute la lit. a)-e) trebuie întrunite cumulativ p _____ ca o practică comercială să fie calificată drept agresivă.

Declararea rezilierii contractului de credit bancar, posibilitate legală a băncii în caz de neexecutare culpabilă de către împrumutat a obligațiilor, are ca efect scadența anticipată a întregii sume rămase de restituit, la care se adaugă eventuale penalități, cheltuieli de executare silită, dificultatea inerentă a obținerii unei refinanțări din partea altei bănci etc., ale căror consecințe pot consta într-o previzibilă situație nefericită p _____ consumator sau, cel puțin, circumstanță specială de asemenea gravitate încât afectează raționamentul consumatorului mediu și de care comerciantul este conștient, în scopul influențării deciziei consumatorului cu privire la produs , ipoteză prevăzută la art. 9 lit. c) din Legea nr. 363/2007 .

Instanța reține însă că nu simpla încheiere a convenției de restructurare în astfel de circumstanțe constituie o practică comercială incorectă, ci reclamantei i s-a imputat faptul că, profitând de dificultățile financiare în care se aflau clienții săi, care nu mai aveau posibilitatea de plată a ratelor creditului, cu ocazia restructurării, după o perioadă scurtă în care ratele au avut o valoare redusă, a mărit nejustificat dobânzile percepute, determinând consumatorii să încheie actele adiționale și prin crearea aparenței unui beneficiu constând în renunțarea băncii la încasarea comisionului de administrare (reprezentând un procent din valoarea creditului acordat), în realitate costul creditului nefiind diminuat din moment ce reducerea determinată de renunțarea la comisionul de administrare a fost depășită de majorarea produsă de modificarea dobânzii.

Marjele fixe stabilite la valori nejustificat de mari prin actele adiționale de restructurare încheiate afectează iremediabil un consumator ce întâmpină greutăți la plata unor rate cărora le sunt aplicabile chiar și dobânzi mai mici (inițial contractate), consumator ce va fi astfel captiv al băncii respective, aflat în imposibilitatea reală de a refinanța creditul din cauza scăderii veniturilor și/sau a valorii imobilelor ipotecate, aduse în garanție.

Astfel, lipsa de etică a băncii se transpune într-o asemenea practică incorectă, agresivă, de natură a-l constrânge și influența pe consumatorul mediu aflat într-o situație nefericită, întâmpinând greutăți în a-și duce la bun sfârșit obligațiile asumate, afectând în mod evident raționamentul acestuia, iar decizia sa cu privire la achiziționarea produsului, prezentat drept soluție salvatoare a problemei cu care se confruntă, este cert influențată astfel în mod conștient de bancă.

În actele adiționale pe care le înaintează c _____ spre semnare, banca include costuri mai mari, prin mărirea în mod nejustificat a marjei, parte componentă a dobânzii.

Mai mult, în cuprinsul actelor adiționale banca menționează că renunță la încasarea comisionului de administrare când, în realitate, acesta este inclus în valoarea marjei. Așa cum se precizează la art. 3 din actele adiționale, „ *începând cu data încheierii prezentului act adițional, Banca renunță la încasarea comisionului de administrare, datorat de împrumutat conform contractului* ”, deși în contractele inițiale banca stipulează la art. 3.5 din contractele de credit de nevoi personale, respectiv la art. 6.1 (6.2 sau 6.3, în funcție de numerotarea clauzelor) din contractele de credit p _____ achiziționare imobile, faptul că din al doilea an de creditare poate renunța la încasarea comisionului de administrare.

Stipularea în contractele de credit cu privire la posibilitatea renunțării din partea băncii la încasarea comisionului de administrare din al doilea an de creditare reprezintă o clauză abuzivă, în contextul în care poate crea consumatorului ideea unui „beneficiu”, susceptibil a-l determina pe acesta să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o, folosită în contextul prezentării reconfigurării / restructurării creditului ca un element de influență a deciziei într-o practică comercială incorectă, ce conduce la creșterea costurilor de creditare prin mărirea marjei dobânzii bancare.

Din această expunere rezultă că nu trebuie ca în toate situațiile valoarea totală a costurilor creditului să crească față de valoarea anterioară încheierii actelor adiționale, fiind suficient faptul că o clauză din contractul inițial ce prefigura un beneficiu p_____ consumator (renunțarea la comisionul de administrare) este folosită în contextul dificultăților acestuia de plată a creditului p_____ a determina consumatorul să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o, respectiv creșterea marjei - parte componentă a dobânzii .

Totodată, instanța reține că a _____ pârâtă a dovedit agravarea situației c _____, atât prin probe administrate în prezentul dosar, cât și prin obținerea unei hotărâri judecătorești definitive în dosarul nr. xxxxx/299/2014, care este opozabilă reclamantei potrivit dispozițiilor art. 431 C .pr.civ., conform căroră „oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă”.

Nu s-a făcut dovada faptului că reșezarea sumelor datorate s-a realizat astfel încât împrumutatul să beneficieze, p_____ o perioadă de timp determinată (Perioada de restructurare), de o sumă de plată mai mică, iar numai sumele neîncasate de către Bancă în perioada de restructurare (prin aplicarea unei dobânzi curente diminuate/acordarea unei perioade de grație), să fie recuperate prin mecanismul de restructurare în restul perioadei de creditare.

În mod evident, facilitatea de restructurare a creditului acordată clienților nu trebuie să implice din partea băncii o renunțare la încasarea dobânzilor și a ratelor de credit aferente perioadei de restructurare, fiind clar că, prin aplicarea unor costuri reduse în Perioada de restructurare (dobândă fixă/grăție), nu se are în vedere o ștergere/degrevare de datorie a împrumutatului, însă actele adiționale au fost încheiate în contextul unei afirmate renunțări la comisionul de administrare, care în realitate a fost preluat în marja dobânzii, nefăcându-se dovada de către reclamantă că diferența între dobândă inițială și cea fixă din perioada de restructurare se regăsește în mod exact în restul perioadei de creditare .

În condițiile în care renunțarea la comisionul de administrare era prevăzută în mod expres în forma inițială a contractului de credit, după primul an, și a constituit un element susceptibil de a determina consumatorul să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o, fără ca ea să producă în final efectul previzionat, în contextul unei situații vulnerabile a consumatorului la negocierea condițiilor restructurării creditului, în mod corect s-a concluzionat că o astfel de practică este incorectă, fiind contrară diligențelor profesionale și, pe lângă stabilirea unei sancțiuni contravenționale (scop punitiv) prin procesul-verbal _____ nr. xxxxxxx/05.05.2014, ce s-a dovedit cu autoritate de lucru judecat ca fiind legală și temeinică, se impunea și obligarea profesionistului la încetarea acestei practici incorecte (scop preventiv, cu efecte p_____ viitor).

Din aceste considerente, constatând că Ordinul Președintelui ANPC nr. 280/09.07.2014 a fost emis cu respectarea dispozițiilor legale, Curtea va respinge ca neîntemeiată acțiunea în anulare.

P_____ ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII,

HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta **R_____ B___ S.A.**, cu sediul în București, Clădirea Sky Tower, Calea Floreasca nr. 246C , sector 1, sediul ales p_____ comunicarea actelor de procedură S.C.A. N_____ N_____ Dic_____ Kingston Petersen, cu sediul profesional în București, Bucharest Business Park, Șoseaua București-Ploiești nr. 1A, Intrarea A, Etaj 4 (recepție), Sector împotriva pârâtei **A_____ NAȚIONALĂ P_____ PROTECȚIA C_____**, cu sediul în București, _____, Sector 1, ca neîntemeiată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Curții de Apel București - Secția a VIII-a C_____ administrativ și fiscal .

Pronunțată public prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 17.03.2017.

P_____ GREFIER

I_____ M_____ A_____ I_____ B_____

Red. I.M./tehnored. I.M./

4 ex./ _____/